

LUNDAGENEALOGEN

MEDLEMSBLAD FÖR
LUNDS SLÄKTFORSKARFÖRENING

Nr 1 2020

Innehåll

Om föreningen

Ordförande spalt

Projektet Oäkta barn

Vad innebär GDPR för släktforskaren?

Ta hand om dina släktfoton

Ida Ekelund - återupptäckt fotograf

Min släktforskning - eller

hur jag med lite tur fann släkten i Amerika

Verksamhetsberättelse för LSF 2019

Vårens program i LSF 2020

Bilagor (endast till medlemmar)

Kallelse till årsmötet

Våra medlemsarrangemang i Lunds släktforskarförning
sker i samarbete med Sensus Studieförbund.

sensus
STUDIEFÖRBUND

Lunds Släktforskarförening LSF

Org.nr: 802420-3997

E-post: info@lundsslaktforskarforening.se

Hemsida www.lundsslaktforskarforening.se

c/o Lars-Åke Sellberg, Husmansvägen 10, 227 38 Lund

Ansvarig utgivare för "Lundagenealogen": Ordförande Claes Westrup

Medlemsavgiften är 160 kr/år. Makar/sambos betalar 210 kr/år tillsammans.

Avgiften för personer bosatta utomlands är 200 kr/år.

För dem, som inte varit medlemmar tidigare och som anmäler sig efter 1/8, gäller halv avgift. Medlemsavgiften sätts in på pg 498 4745-2.

Glöm inte att ange namn, adress och för vilket år avgiften gäller.

De medlemmar som så önskar, kan förutom namn och adress även ange en mailadress. Då detta enligt GDPR är en icke verksamhetskritisk uppgift, så krävs ett aktivt medgivande från medlemmen, att LSF får lagra mailadressen. LSF tolkar en angiven mailadress som ett sådant medgivande. LSF uppdaterar sin sändlista för Nyhetsbrev med den anmälda mailadressen.

Lunds Släktforskarförenings hantering av medlemsuppgifter är anpassade till kraven i Data-skyddsförordningen (GDPR). Detta finns beskrivet på hemsidan under rubriken "Om LSF".

Styrelse:

Ordförande: Claes Westrup

e-post: claes@westrup.se

Vice ordförande: Bengt Schultz

e-post: bengt.schultz@telia.com

Sekreterare: Margareta Arnell

e-post: margaretau.arnell@telia.com

Kassör: Lars-Åke Sellberg

e-post: la.sellberg@gmail.com

Styrelsemedlemmar:

Eva von Rosen

e-post: ev_rosen@hotmail.com

Anders Lindberg

e-post: aelindberg2004@yahoo.se

Marianne Kindgren

e-post: mykindgren@gmail.com

Revisorer: Sven-Erik Rydén (sammankallande), Nils-Erik Persson

Rolf Nilsson som revisorssuppleant.

Valberedning: Kerstin Olsson (sammankallande) Bo Kristensson och

Ingemar Åkesson

Föreningen, som hade 153 st. medlemmar vid utgången av år 2019, är ansluten till Skånes Släktforskarförbund och Sveriges Släktforskarförbund.

Ordförandens spalt

Jag tänkte börja med att summera höstens olika släktforskarhändelser.

Efter den lyckade släktforskarveckan första veckan i juli, så drog höstsäsongen igång med släktforskar-dagarna i Borås 23 – 25 augusti. På fredagen hade Sveriges Släktforskarförbund sin årsstämma, som hölls i Caroli kyrka i centrala Borås. Stämman be- vistades av ombud från 78 föreningar. Det var en ny erfarenhet att bevista ett årsmöte i en fullt aktiv kyrka. Mötet inleddes med att kyrkoherden hälsade oss välkomna.

Jämfört med 2018, då det blev mycket diskussion om ekonomin, så var årets stämma ganska lugn och beslut togs om en höjning av årsavgiften till 20 kr per föreningsmedlem. Det enda avsteget var att sty- relsens förslag till avslag av motion nr 4 röstades ner. Motionen handlade om att återställa identifie- ringen av inläggsförfattarna i Anbytarforum från signaturer till fullständigt namn. De egentliga släkt- forskardagarna hölls under lördag/söndag i den nya konferensanläggningen Borås Kongress. Det var som vanligt ett fullmatat program med föreläs- ningar i tre parallella spår och flera utställningshal- lar, allt spritt över tre våningar. Det fungerade rela- tivt bra, även om det var svårt med ventilationen i en del mindre lokaler. Skånes Släktforskarförbund (SkSF) hade en monter med bokbord centralt pla- cerad i en av utställningshallarna. Förutom bokför- säljning så presenterades förbundets och lokalför- eningarnas verksamheter.

Den stora aktiviteten under hösten är traditionellt Arkivens dag (i år den 9/11) på Arkivcentrum Syd (ACS). Årets tema var **Gömt eller Glömt**. Till de märkligare saker, som man kan finna i en patient- journal, får väl räknas en ”kvarglömd” sandal. Den visades upp i en av utställningsmontrarna. De fyra föredragen under dagen kretsade också kring detta tema.

Här kommer korta referat från tre av dem. Marianne Kindgren bevakade **Niklas Hertzmanns** föredrag om Släktforskarens dolda skatter mycket mer än de vanliga kyrkböckerna.

Niklas framhöll vikten av att vara nyfiken som forskare och visade vilka möjligheter som står till buds när kyrkböckerna inte finns bevarade.

Kyrkböcker är utmärkta som grundstomme och runt 85 % av släktforskarna brukar nöja sig med dem, men det behövs mer material för att komma människorna inpå livet. Bouppteckningar kan till exempel bekräfta släktskap, ge ledtrådar till andra släktingar och inte minst ge en bild av hemmet och vardagslivet. Mantalslängder finns digitaliserade från mitten av 1600-talet till och med 1820 och kan vara till hjälp när kyrkböcker saknas. Fångurullor, förhörsprotokoll, häkteshandlingar och domböcker ger en bild av livet utanför de vardagliga ramarna liksom militära rullor och sjömanshusens hand- lingar.

Föreläsningen kryddades med några udda exempel från olika handlingar, som skraddaren som blev ihjälskrämd av ett spöke och mannen som hellre valde att bli kvar i bysättningshäktet i stället för att få stryk av sin hustru.

Janet Werngren rapporterade från **Herman Holms** föredrag ”Albin – ett patient öde. Glömt och gömt i journalarkivets botten”. Herman beskrev psykiat- rins utveckling under 18- och 1900-talen med ut- gångspunkt från patienten Albin.

Albin var en bondson från Öland som i tidiga ungdomsår visade tecken på psykisk ohälsa. Detta ledde till att han inte längre kunde vistas i hemmet utan togs in på hospital. Med hjälp av bl.a. patientjournaler har Herman sammanställt ett spännande material som beskriver Albins liv som patient men också psykiatrins utveckling över tid. De stora anläggningarna avsedda för men- talsjukvård, t.ex. S:t Lars i Lund, började byggas under andra halvan av 1800-talet och under en 40- årsperiod nästan femdubblades antalet vårdplatser. Senare halvan av 1900-talet blev starten på många institutioners avveckling och antalet vårdplatser för psykiskt sjuka sjönk till ungefär samma nivå som före utbyggnaden.

Även behandlingsmetoderna utvecklades. Resan från endast förvaring till insulinbehandling, lobotomi, elchocker och antipsykotiska mediciner beskrevs på ett målande sätt.

För den som undrar - Albin levde på institution fram till sin död någon gång på 1950-talet.

Själv lyssnade jag på **Kerstin Vikners** föredrag om De skånska gatehusen – landsbygdens glömda miljöer?

Det var nog fler än jag, som inte hade riktigt klart för sig vad ett gatehus är. Det är inte, som man först kanske tror, små gathus i städerna. Gatehusen byggdes på allmän mark, som friställts i samband med gårdar flyttades ut ur de gamla byarna vid skiftesreformerna. De är främst knutna till de regioner, där det tidigt fanns stora jordegendomar som t.ex. Skåne, Halland men även Danmark och Norra Tyskland. De, som bodde i husen, kallades gatehusmän och bodde ofta på korttidskontrakt något år. På det viset kan de liknas vid statare. Till husen hörde oftast endast en mindre markbit. Denna ”kålgård” räckte endast för nödtorftig grönsaksodling till husbehov. Majoriteten av Gatehusmännen livnärde sig på dagsverken på omkringliggande gods. Det var inte helt ovanligt att där även bodde olika hantverkare. Föredraget gav en inblick i husens utseende och konstruktion.

Under dagen hade **Skånska kören** två framträdanden, då de sjöng gamla skånska visor. Bland övriga aktiviteter kan nämnas en pysselhörna för barn och tipspromenad. SkSF hade ett stort bokbord och Dis Syd pratade om sin verksamhet och höll med släktforskarhjälp. Förutom ett informations- och bokbord hade vi (LSF) ansvar för fikaförsäljningen under dagen. Detta gav ett välkommet tillskott till föreningskassan. Totalt besöktes ACS av just över 400 personer under dagen, en siffra som alla deltagande organisationer var mycket nöjda med.

Bland LSF:s egna medlemsaktiviteter under hösen så var DNA-kvällen med Magnus Hellblom välbesökt och vad jag förstod omtyckt. Vi skall försöka få till en liknande aktivitet under våren. Även höstens första möte, där de tre projekten Oäkta barn, Sveriges dödbok och Jourhavande släktforskare presenterades av projektdeltagare, var välbesökt.

Studiebesöket på UB i november var mycket lyckat. Vi var c:a 20 personer uppdelade i tre grupper, som visades runt. I mikrofilmssalen finns det möjlighet att läsa gamla dagstidningar. I specialläsesalen visade man en del gamla dokument med Lundaanknytning, bl.a. en adressbok från 1880-talet, som innehöll en översättning mellan kyrkoböckernas tomtnummer och gatuadresser. Eller vad sägs om en samling mötesprotokoll från föreningen Industrins Vänner, där alla var skrivna på rimmad vers.

Vidare kan nämnas att vi under december startat en nybörjarkurs i släktforskning i Träffpunkt Arkivgatan lokaler. Kursen fortsätter under januari/februari 2020.

När vi går över på föreningens framtida verksamhet, så kommer ni att märka en förändring vad gäller veckodag för medlemsmötena. Det har framkommit att valet av måndag som mötesdag har medfört en del kollisioner med andra intressanta aktiviteter i Lund, bl. a. föreningen Gamla Lunds program. I ett försök att komma bort från detta har vi valt att lägga våra möten på torsdagskvällar framöver. Jag hoppas att vi på det viset får färre kollisioner.

I förra numret av Lundagenealogen bad vi om tips till artiklar och föredrag. Vi fick in några olika förslag, där ett har resulterat i artikeln om hantering av gamla foton i detta nummer. Vi fortsätter att efterlysa förslag både på artiklar till tidningen och föredragshållare/ämnen till medlemsmöten. På samma sätt är ni som kan tänka er att göra en insats för föreningen välkomna att höra av er. Vi har skapat en resurspool bestående av medlemmar, som anmält att de är villiga att ställa upp med hjälp vid olika arrangemang, t.ex. till sommarens Släktforskarvecka Skåne.

Avslutningsvis hälsar jag er välkomna till ett nytt verksamhetsår och hoppas på en god uppslutning på årsmötet och övriga aktiviteter.

Claes Westrup

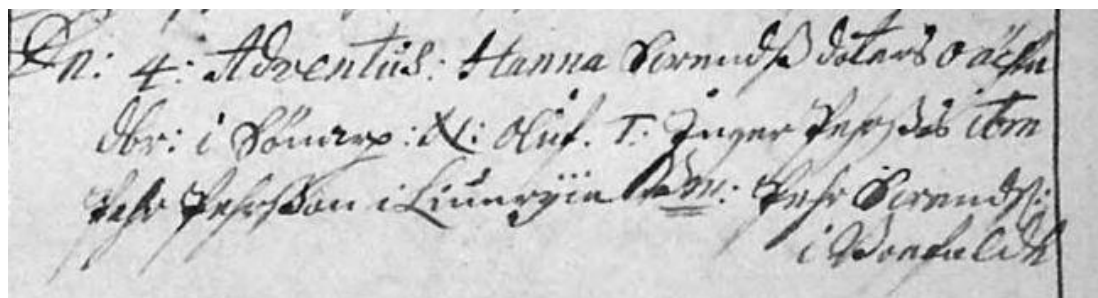
Projektet Oäkta barn

Kanske har du i din forskning stött på att det inte finns någon fader till din ana angiven i dopnotisen. Problemet med att få ett vitt fält i sin antavla är väldigt förargligt, särskilt om detta sker på ett tidigt stadium. Har man tur kan uppgifter ur andra källor lösa problemet. Dock är det inte alltid man finner uppgifterna där man tror att de skall finnas. En databas kan vara till hjälp i sökandet och det är uppbyggandet av en sådan, som projektet går ut på.

Projektet som drivs av Skånes Släktforskar Förbund, startades på initiativ av förre landsarkivarien Jan Dahlin och har nu hållit på i flera år. Uppgifter vi noterat från alternativa källor har kunnat pusslas ihop med uppgifter ur dopboken. Det är framför allt uppgifter ur domböcker, kyrkoräkenskaper, absolutionslängder och flyttlängder i Villands härad vi hittills har sysslat med.

Här nedan visas exempel på lyckade resultat

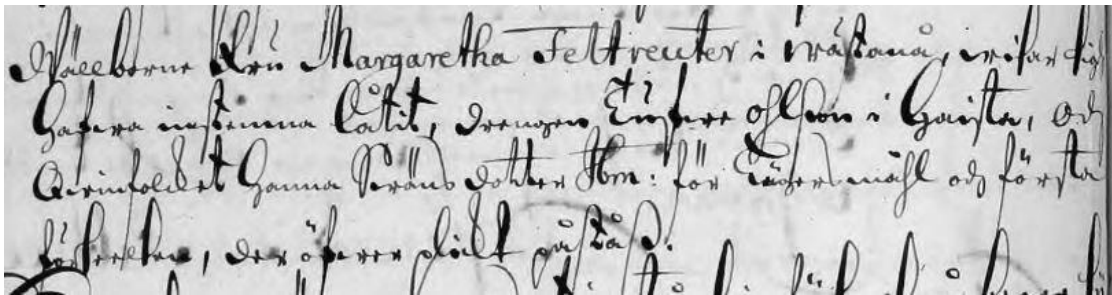
Näsrum C:1 s.141

*Dn: 4:Adventus: Hanna Swendssdoters oäckta dbr:i Sönarp: N Oluf. T. Ingar Pehrses ibm Pehr Pehrsson i Liuneryie
Bm: Pehr Swendss i Boefaldh*

Men även en del domböcker och kyrkoräkenskaper från andra härader har gått igenom. En hel del okända fäder har blivit synliggjorda till glädje för forskarna.

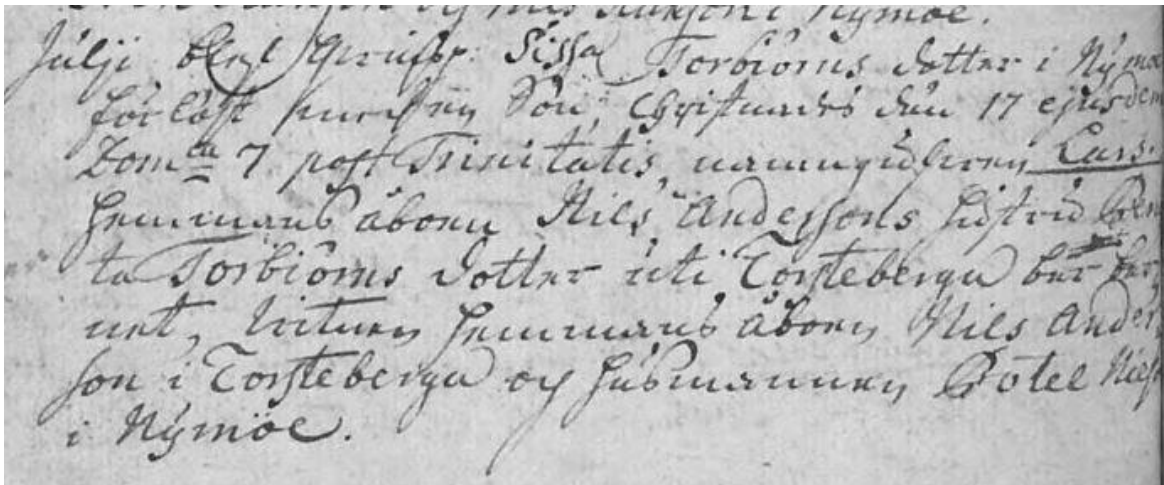
Arbetet går till så, att frivilliga forskare excerperar uppgifter om de utomäktenskapliga barnen ur födelse- och dopböckerna, samt lägger in dessa uppgifter i ett excelark. Dessa uppgifter skickas in till samordnaren, som tittar över och lägger in i ett databasprogram. Vi beräknar att det fötts minst 200,000 "oä-barn" i Skåne från böckernas början till 1920. 1917 kom en ny barnavårdslag och efter det var det inte lika vanligt att fäderna hemlighölls. Med domböckerna gör man på liknande sätt. När dessa kommer till samordnaren, jämförs uppgifterna med dem som finns registrerade ur födelseböckerna.

Wällborna Fru Margaretha Feltreuter i Wästana, wisar sigh Hafwa instemma låtit drengen Tufwe Ohlsson i Haista och Qwinfolcket Hanna Swänsdotter Ibm: för Lägersmåhl och första förseelsen, der öfwer plickt påstås.

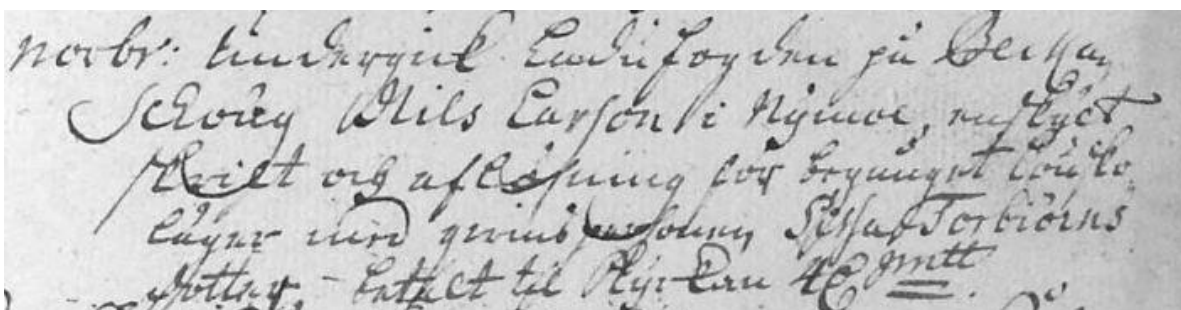
Hanna Swensdotters son får här registrerat en fader: Tufwe Ohlsson.

Här följer ett annat exempel:
Nymö C:1 s. 198

Julji blef Qwinsp. Sissa Torbiörns dotter i Nymö förlöst med en Son, Christnades dän 17 ejusdem Dom:ca 7 post Trinitatis, namngifwen Lars hemmans åboen Nils Anderssons hustru Bencta Torbiörns dotter uti Torsteberga bar barnet, witem hemmans åboen Nils Andersson i Torsteberga och husmannen Botel Nilss i Nymöe.

Julji blef Qwinsp. Sissa Torbiörns dotter i Nymö förlöst med en Son, Christnades dän 17 ejusdem Dom:ca 7 post Trinitatis, namngifwen Lars hemmans åboen Nils Anderssons hustru Bencta Torbiörns dotter uti Torsteberga bar barnet, witem hemmans åboen Nils Andersson i Torsteberga och husmannen Botel Nilss i Nymöe
Absolution Nymö C:1 s. 201

Novbr: Undergick Ladufogden på Becka Schoug Nils Larson i Nymöe, enskjilt skrift och aflösning för begånget lönskaläger med qwinpersonen Sissa Torbiörns dotter - betalt til Kyrkan 4 Rd ^{smitt}

Novbr: Undergick Ladufogden på Becka Schoug Nils Larson i Nymöe, enskjilt skrift och aflösning för begånget lönskaläger med qwinpersonen Sissa Torbiörns dotter betalt til Kyrkan 4 Rd ^{smitt}

Ta hand om dina släktfoton

Är du ägare till ett gammalt album med visitkort? Har du skokartonger fulla med foton i garderoben? Då behöver du kanske tips om hur du tar hand om bilderna till glädje för dig och dina efterkommande

”Du kan väl ta de här”, sa min faster och höll fram tre tjocka fotoalbum. ”De kommer från farmor och farfar. Det är ingen annan som vill ha dem och dessutom känner vi nästan inte igen någon på bilderna.”

Det blev starten till ett detektivarbete som nu har varat i nästan tjugo år. Och det är inte slut än, för fortfarande saknar flera foton en säker identitet. Ett par år senare fick jag dessutom ytterligare album från ett par avlägsna släktingar som saknade närmare arvingar. Lyckligtvis hade de i flera fall skrivit ut förnamn på de avbildade personerna. Och har du tur så finns fortfarande några av släktens äldre personer kvar och kan hjälpa till med identifieringen.

Men vad gör man med ett par hundra foton utan namn, när de som hade kunskapen inte längre finns? Ett bra sätt är att skanna in alla bilder och publicera dem i Porträttfynd. Släktforskarförbundets nättidning Rötter har flera bra hjälpmedel för släktdetektiven och databasen Porträttfynd är en av de bästa, enligt min åsikt. Den har funnits sedan 2002 och innehåller i skrivande stund nära 207000 foton av visitkorts- och kabinettstyp, alltså de hårda foton man hittar i äldre tiders album.

Det kan ta lång tid innan man får napp på sina utlagda foton och det är inte säkert att man någonsin får kontakt med en person som vet vem som finns på den anonyma bilden. Men ibland löser det sig. I det här fallet tog det åtta år.

I min gammelfarfars album fanns ett foto från Chicago föreställande en baby i spetsklänning på en skinnfäll. På baksidan stod skrivet med bläck och delvis bortskrapat ”Mabel Alfhild Fagerström ön(skar) Far(far) en God Jul och ett G(ott) nytt år.”

Bilden var ett mysterium. Vi hade, så vitt jag visste, ingen Fagerström i släkten. Och definitivt inte någon på min farfars sida, som var den mest utforskade.

Fotot hade som sagt varit publicerat på Porträttfynd i åtta år innan en kvinna tog kontakt och berättade att hennes farmor hette just så och föddes i Chicago men att familjen ganska snart efter hennes födelse återvände till Sverige. Återstod att få fram kopplingen till min familj, men det visade sig att de varit grannar och umgängesvänner under en period och troligtvis bytt foton på varandras barn.

För det är ju inte bara släkten man kan hitta i familjealbumen. Grannar, vänner, arbetskamrater och kanske en och annan av dåtidens celebriteter förekommer också. Så du kan inte hoppas på att du är släkt med Oscar II bara för att han finns i familjealbumet.

Jag har valt att ha kvar de äldre fotona i sina album. Fotona är av god kvalitet och har inte förändrats fast de äldsta är sen 1860-talet. I albumet har jag med blyerts skrivit personens namn och det nummer bilden fått i Porträttfynd. Använd aldrig bläck eller tuschpenna. Kemikalierna kan inverka negativt på fotona. Albumen förvarar jag i ett mörkt skåp i bokhyllan. I datorn ligger mappar med de inskannade bilderna sorterade efter släkttillhörighet, en för farmors släkt, en för morfars och så vidare. Okända personer har fått en egen undermapp i det album de tillhör. Allt är naturligtvis säkerhetskopierat på en extern hårddisk. Du kan också spara fotona i en molntjänst, exempelvis Google Photos.

Tänk på att skanna in fotona i en hyfsad upplösning, minst 300 dpi, och att skanna dem i färg. Spara fotona i ett icke förstörande format som till exempel TIFF. Om du sparar i jpeg så blir bildkvaliteten lite sämre för varje gång du tar upp och sparar om bilden.

Behöver du redigera bilden? Dagens datorer har medföljande enkla redigeringsprogram, men de duger oftast bara till att beskära foton. För att ta bort repor och fula fläckar behöver du något bättre. Photoshop är bra men dyrt. GIMP är gratis men lite svårhanterligt tycker jag. Själv använder jag PhotoFiltre. Det är också gratis och har avancerade funktioner men är bara nedladdningsbart till PC.

Jag har dessutom gjort kopior på en del av bilderna och satt upp ett släktträd på väggen. Man kan hitta trevliga fotoramar av äldre snitt på de flesta loppisar. Barnbarnen tycker det är spännande, framför allt med de foton som visar människor i olika yrken och miljöer.

Läs vidare

www.rotter.se/faktabanken/portrattfynd

www.nordiskamuseet.se/blogg/att-bevara-aldre-fotografier

Alla fotografier ska förvaras skyddade mot ljus, damm och fukt och i en någorlunda jämn temperatur. Vanliga bostadsrum går bra, men inte källaren eller vinden. Helst ska du använda omslag eller kuvert av syrafritt papper. Nyttillverkat skrivarpapper kan fungera. Om du har bilderna i lådor ska de vara av syrafri kartong, så använd inte gamla skokartonger. Är de inramade får inte bilden ligga direkt mot glaset utan ska ha en passepartout av syrafri kartong. Förvaringsboxar och syrafri kartong finns där man säljer konstnärsmateriel.

Nu har du förhoppningsvis blivit motiverad att ta fram bilderna och sätta igång. Vänta inte. Dina barn kommer att tacka dig när de hittar välorganiserade album och inskannade bilder i stället för högen i skokartongen.

Marianne Kindgren

Ida Ekelund – återupptäckt fotograf

Tusentals bortglömda glasplåtar – det borde vara en verklig skatt att finna för en fotointresserad. Och systrarna Jonns mindre kända efterträdare fick sin välförtjänta plats i ljuset

Historieintresserade lundabor känner säkerligen till de fotograferande systrarna Lina och Maria Jonn, som hade ateljé på Bantorget respektive Stora Gråbrödersgatan. Ida Ekelund arbetade i Maria Jonns ateljé på Stora Gråbrödersgatan 12, som systemen Erika ägde efter hennes död 1910. Ida förde dock en mer anonym tillvaro än systrarna Jonn och det var först efter flera års verksamhet som hon valde att lägga till sitt eget namn till det företag hon övertog efter första världskriget.

Ida Maria Ekelund

Ida Maria Ekelund föddes 1884 i stadsdelen Nöden i sydöstra Lund, som yngst av fyra syskon. Fadern, Nils Nilsson Ekelund var frackskräddare och född i Skabersjö. Modern hette Maria Olsdotter och var från Riseberga. Nils Ekelund gick bort när Ida endast var tre år och modern försörjde familjen som sömmerska. Familjen betecknas som ”fattig” i husförhörlängden. Idas syster Augusta var kappsömmerska och efter moderns död 1912 bodde systrarna tillsammans på olika platser i Lund. Ida kallas då fotografbiträde. Några år senare blev Augusta sjuk och överfördes till försörjningshemmet.

Maria Jonn lät bygga huset på Stora Gråbrödersgatan 1908. Fasaden kröntes av en lådkamera med stativ, inramad av blomgirlander. Ateljén och mörkrummet inrymdes i översta våningen, som försågs med takfönster. I bottenvåningen öppnade Maria Jonn ett fotografiskt magasin. Runt förra sekelskiftet ansågs fotografyrket mycket lämpligt för kvinnor, i synnerhet om det utövades i ateljé. Enbart i Lund fanns drygt ett dussin verksamma från slutet av 1870-talet, många av dem samtidigt just runt sekelskiftet.

Ida Ekelund verkar ha haft en mycket bred och varierad kundkrets. Bland de återfunna fotografierna finns inte bara näpna småbarn, brudpar och 50-årsjubilarer. Här fångas ett par män på brottarmattan. Två ungdomar poserar i maskeradkläder. Eller är det kanske cirkusbarn?

En man med mörka glasögon trakterar ett dragspel och en kvinna i sjömanskostym spelar fiol mot en romantisk bakgrundskuliss. Shinglade kvinnor förevisas i sidenklänning och pälsverk. Och, bland alla foton, en liten pojke i sin kista.

Men allt är inte taget i ateljé. Här finns barn i trädgårdar, bilar på gatan, en man på skidor, några män på en båt, en sjukhusinteriör med patienter, byggnader i Lund och på landsbygden. De flesta bilderna är från 1920-talet och speglar tidstypiskt mode och frisyrier.

Mot slutet av 1920-talet avvecklade Ida Ekelund sin fotoateljé, kanske som en följd av dålig lönsamhet. 1931 tog hon ut flyttattest till Boden, troligen för att starta en ny ateljé där. Så blev det aldrig och hon återvände tämligen omgående till Skåne.

I stället tar hon arbete som hembiträde i Malmö. Hon återupptar aldrig fotograf-yrket, utan försörjer sig med städning och hushållstjänster under resten av sitt liv. I 1940 års folkräkning är hon bokförd som hembiträde ”å skilda ställen”, alltså ingen fast anställning.

Hon dog 1982 i Lund, 98 år gammal.

Marianne Kindgren

Under 2012 renoverades takvåningen på Stora Gråbrödersgatan 12. I trossbotten till den forna fotoateljén hittade man då tusentals glasplåtar mellan golvbalkarna. En del var krossade men många var förpackade i kuvert och kartonger. Negativsamlingen togs om hand av Kulturen i Lund, katalogiserades och digitaliserades och finns sökbar via Kulturens hemsida.

I september 2019 öppnades utställningen *Jag ser dig* med ett urval av Ida Ekelunds fotografier. Utställningen kommer att visas på Kulturen tills vidare.

Källor

Claes Wahlöö: *Fotografen och Lund*. Lund 2002

Nordiska Museets fotografregister

Johansson och Dahlman: *Bildskatten under golvet*. Artikel i Fotografisk Tidskrift 2/19

Lunds domkyrkoförsamling

Malmö Johannes

BIS 1940

Bilder: Kulturens pressbild press.kulturen.com

*Ida Ekelund (till höger) med sina medarbetare
Fotot är troligen taget under 1910-talet*

Cirkusbarn

Fasaden Stora Gråbrödersgatan

Min släktforskning eller hur jag med lite tur fann släkt i Amerika

Jag skall berätta lite om min släktforskning. Speciellt hur jag fann och mötte delar av släkten i Amerika. Men vi tar det från början. Jag hade i många år undrat och velat veta mer om släkterna på mina föräldrars sidor. Speciellt på min morfars sida. Ja även sedan jag gift mig på min frus föräldrars sidor. Först 2001 blev det verklighet och jag anmälde mig till en kurs i släktforskning genom Studieförbundet i Malmö. Detta var på den tiden då man fick läsa i kyrkböckerna via s.k. mikrofilmkort. Om man forskade i församlingar som tillhörde Landsarkivet på Dalbyvägen i Lund, då kunde man läsa mikrofilmkort eller original kyrkböckerna där. Eftersom morfar var född i Väckelsångs församling i Kronobergslän så fanns dessa kort att finna närmast i Kyrkhult, på gränsen mellan Blekinge och Småland. Även korten på min frus sida, hon härstammar från trakterna kring Mönsterås och Öland. I Kyrkhult fanns mikrofilmkort för hela landet. Så det blev många tröttsamma resor till Kyrkhult innan detta lades ner och korten flyttades till Landsarkivet i Lund. Det gick också att beställa korten från SVAR i Dalarna. Mot en viss kostnad fick man låna korten under en tid.

Här och nu skall jag hålla mig till min farfars släkt. Här finns mycket som ännu är utforskat, och allt forskat tar jag inte med. Farfar hette Anders Persson Schultz och var yngsta barnet till indelte soldaten från Arendala, mellan Södra Sandby och Dalby, Bengt Persson Schultz och hans hustru Bengta, född Håkansdotter från Sandledhus, Revinge. Familjen bodde i soldattorpet Södervång. Bengt Persson Schultz tillhörde Södra Skånska Infanteriregementet i Revinge, sedermera P7. Han tillhörde Färs kompani och hade Rusthåll Södra Sandby. Som kuriosum kan nämnas att Pers barnbarn Bror Schultz var senare fanjunkare vid P7 och Pers barnbarnsbarn, Brors son, Lars Schultz var fänrik vid regementet.

Bengt och Bengta fick sju barn tillsammans, först tre flickor på rad och sedan fyra pojkar med två års mellanrum. Elna född 1871 gifte sig med Nils Persson från Vesterstad, Ingar

född 1873 gift med mjölnaren Anders Månsson från Hurva och Anna född 1876 gift med Sven Persson från Bjällerup. Sönerna var Per född 1878, Nils född 1880, Carl född 1882 och Anders född 1884. Redan tidigt fann jag att alla sönerna utom Anders hade emigrerat till Amerika. Anders hade också planer på att emigrera, men hans mor satte stopp för de planerna, för det behövdes hjälp på gården.

Även i min frus släkt fanns personer som emigrerat till landet i väster och jag tyckte det var, och tycker fortfarande att det är spännande att försöka finna ut var dessa personer hamnat och hur deras levnads öden blivit.

Då jag började min släktforskning sökte jag på alla medel som då var tillgängliga, och det var inte många så det var svårt att få fram speciellt mycket om bröderna Schultz. Men så, som en försenad julklapp kom det ett mejl till min frus yngste brors son den 28 december 2015. Mejlet kom från en av deras släktingar i Amerika. Dock var det inget av frugans syskon som då hade tid att svara på kontakten, utan frågan gick till mig om jag ville ta kontakt med Jim Norsen i USA. Och OM jag ville. Jag tog genast kontakt med honom och sedan dess har vi utbytt information och Jim har hjälpt mig så att jag nu kan berätta lite för er om vad som hände med Bengt och Bengtas söner i Amerika, men även om Anders som stannade i Sverige. Till Per, Nils och Anders återkommer jag längre fram.

Jag börjar med Carl. Han emigrerade 1902 till Amerika via Liverpool ombord på båten Noorland och hamnade då i Gibbon, Minnesota. Troligen kallade han sig Charley i USA. Carl deltog i första världskriget 1919. I folkräkningen för 1920 har han adress i Cascade, Fresno i Kalifornien. 1930 hade han flyttat till Multnomah, Oregon och längre har jag inte kommit när det gäller Carl. Nils som också emigrerade 1902 var troligen också med på Noorland från Liverpool den 24 mars. I Amerika träffade han och gifte sig med Frida Blom och fick döttrarna Unice 1910 (dog 1927) och Helen 1914. Nils tog värnning i december

1918 och deltog i första världskriget. Han arbetade som möbelsnickare och jordbruksarbetare. 1942 arbetade som joiner inom yrkesområdet Wage Salary hos Todds Dry Dock Harbor Island, Seattle Kings Washington. Vid 61 års ålder tog han värvning och deltog även i andra världskriget. Därigenom bör han vara en av få svenskar som deltog i båda världskriegen och överlevde. Nils dog lördagen den 21 september 1946 i Seattle och ligger begravd i Washelli Memorial Park.

Per, äldste sonen hjälpte till på gården med undantag för 1899 då han gjorde sin värnplikt. Den 25 juli 1903 gifter han sig med Emma Gustavsson. Emma var född i Friedrichmullen, Mecklenburg, Tyskland i mars 1879. Innan giftermålet hade Emma, när hon kom tillbaka till Sverige rest omkring, mestadels i Blekinge. Men hon var också bosatt i Landskrona, där hon 1898 födde oäkta sonen Johan Edvin Nilsson. 1910 bodde Per med familj i kvarteret Korpen i Malmö där dottern Siri föds 1906, sonen Carl 1910 och dottern Gunhild 1911. Per som var snickare hade gott om jobb, men ändå valde familjen att i maj 1914 emigrera till Edmonton, Alta i Kanada. Ett tufft beslut att ge sig ut på en långresa över havet med tre små barn. Emmas 16-årige son Johan stannade i Sverige och uppfostrades i Blekinge av morföräldrarna. Varför han valde eller tvingades bli kvar här, är det egentligen ingen som vet och det har mina släktingar i Amerika funderat mycket på. Johan gifte sig med Bernhardina Jönsson och de bosatte sig i Lösen, Lyckeby, Blekinge och de fick två döttrar, Barbro och Birgitta. Johan dog 1950

Utan att gå närmare in på deras familjer så vill jag nämna att Birgitta, som numera bor i Nybro har en dotter boende i Lund. Per, som haft mycket jobb i Sverige, hade svårt att få jobb i Amerika. Han utförde många jobb åt folk som sedan lurade honom på pengar så från och till hade familjen det svårt. Emma lär ofta ha varit ledsen och sagt att hon längtade hem till Sverige, där hon ju också hade sonen Johan med familj.

Per och hans familj blev inte kvar i Kanada, utan 1915 gick flyttlasset till Seattle i Amerika. Där föddes dottern Betty 1917. Dottern

Siri gifte sig med Benjamin "Ben" Taylor och fick dottern Gloria 1936. Maken Benjamin dog 1940 under lite konstiga omständigheter. Ben hade en älskarinna några kvarter ifrån kontoret där han arbetade och han dog under ett "besök" hos henne. Älskarinnan tog kontakt med Bens arbetskamrater som hämtade honom till kontoret och satte honom i hans stol och sedan ringde dom till Siri och berättade att Ben hade dött. Men Siri förstod vad som hänt och hon visste om att maken hade en älskarinna så hon tog kontakt med henne och sa ett par väl valda ord. Sedan anmälde hon det inträffade till polisen, men det är en annan historia.

Siri och Benjamin fick en dotter 1939, Gloria. Gloria gifte sig med Paul Sand och de fick döttrarna Yvonne och Kimberly. I min forskning spelar Yvonne en stor roll, för hon var, förutom Jim Norsen, den som ledde mig till att få kontakt med släkten. Jim hade tipsat om Yvonne Sands och att hon som Doctor Specialites Nurse Practitioner (fråga mig inte vad det är) jobbade på ett hälsocenter för indianer. Jag lyckades få en mejladress till centret och skrev ett mejl till Yvonne och hon i sin tur gav mig mejladressen till Carol Howard. Carol är Pers och Emmas barnbarn till deras dotter Gunhild. Jag återkommer till Carol.

Först vill jag berätta om Carl som blev endast 24 år. Han var på något sätt inblandad i en nystartad fackföreningsrörelse och om det gillades eller inte av syndikatet vet jag inte. Exakt varför och hur vet jag inte heller och det är väl inte riktigt klarlagt, men Carl blev påkörd, överkörd av en bilist när han skulle korsa en gata, en bilist som sedan smet. Carla berättade det för mig och de betraktar det som mord, utfört av syndikatet.

Tillbaks till dottern Gunhild. Hon arbetade inom restaurang branschen och var medlem i deras lokala fackförenings avdelning 8 i 50 år och var anställd hos "the Swedish Club" i många år. 1933 utsågs hon till Ellenburgs Rodeo Queen. Gunhild var också Miss Seattle representerande the Chamber of Commers. Hon var en välkänd konstnär och målade i vattenfärg.

Gunhild var glad och tacksam för att hon fick möjligheten att återvända till Sverige och bl.a. träffa Johan Emils släkt. Gunhild gifte sig med Elmer James Nelson från South Dakota. Han var flygare, en s.k. Bush Pilot vilket ofta innebar start och landning i svår terräng. Ett tufft jobb och ibland kunde detta vara svårt för honom eftersom han hade problem med spriten. Gunhild och Elmer fick tre barn tillsammans, döttrarna Carol (Howars), Karen (Nelson) och Carla (Peterson). Men återigen gör jag ett litet hopp, till Pers och Emmas fjärde barn, Betty L Nelson. Om efternamnet låter bekant så beror det på att Betty gifte sig med sin sväger, Elmer Nelsons bror Erwin "Big Nels" McVay Nelson. Erwin var sjökaptan och seglade med the Alaska Steamship Company i 35 år, men också mellan Seattle och Alaska i 5 år.

Precis som sin bror så hade Erwin problem med spriten och vid ett tillfälle var han nära att krocka sitt passagerarfartyg med en oljetanker. Betty och Erwin fick sonen Gerald Erwin 1945. Han gick bort 2004. Han var sjökaptan som sin far.

Som jag tidigare nämnde så hade jag fått kontakt med Yvonne Sands och genom henne fick jag på försommaren 2017 Carol Howards mejladress. När jag kontaktade Carol berättade hon att hennes syster Carla planerade att åka till Sverige efter sommaren. Från början var det tänkt att även Carol skulle följa med, men hon fick förhinder. Så jag tog mejlkontakt med Carla för att höra vad hon hade för planer. Det enda jag fick fram var att hon och hennes man Doug skulle komma i september men inte när. Först skulle de besöka Stockholm och Göteborg. Men hur jag än "tjatade" så fick jag inte något veta. Jag ville ju försöka arrangera något för de och då var det ju bra att veta vad de ville se och göra, eventuellt träffa släkten. Så kom det besked att de skulle komma i vecka 38 men inte vilken dag och de ville bara träffa mig och gå någonstans och ta en kopp kaffe. På söndagen innan fick jag mejl om att de skulle höra av sig på tisdag kväll. Det gjorde de och vi kom då överens om att jag skulle hämta de på hotellet onsdag morgon den 20e september.

Så skedde också och det är konstigt, för mindre än ett år sedan så visste vi inte om varandra, jo vi visste väl kanske att vi på något sätt fanns, men nu när vi träffades så klickade det direkt. Det kändes som om vi känt varandra hela livet.

Vi körde först till Lund där vi gick en runda i centrum och förbi universitetet och givetvis missade vi inte domkyrkan när uret spelade. Vid domkyrkan anslöt min dotter Linda och hennes söner. Doug hade hört talas om centralstationens byggnad och ville se den så den vägen tog vi innan vi körde till mig i Klågerup och fikade i vårt uterum och gissa om vi hade mycket att prata om. Efter ett par timmar blev det åter till hotellet. Men det bestämdes att jag skulle hämta de även på torsdag morgonen. Då började vi en rundvandring i Malmö. Carla ville se kvarteret Korpen där hennes mor växt upp. Men kvarteret Korpen ser ju annorlunda ut idag jämfört med början på 1900-talet. Viss glädje infann sig när vi hittade en gatuskylt med angivelsen Kv. Korpen på en husfasad. Vi tänkte också besöka Sankt Johannes kyrkan där modern och några syskon blivit döpta. Men tyvärr var det renoveringsarbeten i kyrkan, så trots att det var långväga gäster så fick vi inte gå in i kyrkan. Man blir trött och hungrig av att vandra runt så vi körde till Klågerup. Vi tänkte bjuda på något svenskt så det blev köttbullar med potatismos och lingon. Carla berättade att dom ofta äter köttbullar och vidhåller de svenska traditionerna till påsk, jul och midsommar.

Carla och Doug Peterson vid Bengt och Bengtas gravsten i Södra Sandby.

Efter maten bar det av till Södra Sandby där vi besökte Bengt och Bengtas gravsten. Stenen är förvisso flyttad från där graven en gång var, men finns kvar och är visst kulturmärkt. Carla och Doug tyckte att kyrkan i Södra Sandby var mycket fin. Tillbakavägen gick via Arendala där familjens rötter en gång stod. Tyvärr var vi sedan tvungna att skiljas åt vid hotellet. Dom skulle åka till Stockholm på fredagsmorgonen för vidare resa till Seattle. När jag på fredagen satt och summerade allt vad Carla berättat så upptäckte jag att deras hemlighetsmakeri om när de skulle komma berott på att onsdagen den 20 var Carlas 70-års dag. Hon ville alltså hålla det så lågt som möjlig för att slippa uppvaktning. Synd att jag missade det. Men jag har gratulerat henne i efterhand.

Vi har fortsatt att hålla kontakten. Vi mejlar kanske inte varje vecka men ett par gånger i månaden och vid helger och födelsedagar. I våras var Carlas son Oliver och hälsade på mig. Han var med sin svärfar och hälsade på Oliver's svåger som är kock på en restaurang i Köpenhamn. Oliver och hans svärfar tog tåget över till Lund där jag mötte de och vi tog samma runda i Lund som med hans föräldrar. Lunch i Klågerup och på eftermiddagen tog de tåget tillbaka till Köpenhamn.

Detta var lite om hur jag fann min släkt på farfars sida, i Amerika och vad som hänt de.

Kvar i Sverige när bröderna emigrerade blev tre systrar och deras bror Anders Schultz, min farfar. Han föddes onsdagen den 7:e september och döptes i Södra Sandby kyrka den 14:e september av prästen H Wilander. Anders fick mycket tidigt börja hjälpa till med djuren och annat på gården. Efter konfirmationen i

Södra Sandby kyrka Kristihimmelfärdsdagen den 11 maj 1899 började Anders som smedslärling hos sin farbror som var smedsmästare i Arendala. Som den soldatson han var så värvade han sig till Livgardet till häst i Stockholm. Han stod dock inte ut mer än tre år så han köpte sig fri för 75 kronor och återgick till smedsyrket i Arendala.

Helt lämnade han dock inte det militära utan arbetade som civilanställd maskinist vid I 25 när Lund var garnisonsstad på 1920-talet. Anders började som portvakt vid Salanders fabriker på Spoletorp i Lund hann han med att arbeta på bl.a. Holmbergs Mekaniska Verkstad.

Den 7 september 1984 firade Anders sin 100-års dag på inackorderingshemmet Brunnsbo. Han var fortfarande rörlig och klar i sinnet. Jag och min bror Lars var till hans stora glädje och uppvaktade honom. Av anledning som jag inte går in på så hade vi inte umgåtts sedan början på 1960-talet. Han ville att vi skulle gå in på hans rum och prata och vi fick en mycket trevlig stund med vår farfar. Han menade att en anledning till att han blivit 100 år var att han tagit en snaps varje dag.

När han växte upp i Arendala bodde där också Dragonen Pehr Ohlsson-Svärd med familj. Där mötte Anders dragondottern Maria. De gifte sig lördagen den 2 november 1907 i Bjällerups kyrka. Det kan sägas vara i grevens tid eftersom sonen Axel föddes den 25 december 1907. Anders och Maria fick ett långt och lyckligt äktenskap som varade i 52 år och berikades med sex barn. Anders dog på juldagen 1985, 101 år gammal. Anders dotter Signe blev också över 100 år.

Bengt Schultz

Verksamhetsberättelse för Lunds Släktforskarförening 2019

Styrelsen har haft följande sammansättning under året:

Ordförande:	Claes Westrup
Vice ordförande	Bengt Schultz
Sekreterare:	Margareta Arnell
Kassör:	Lars-Åke Sellberg
Övriga ledamöter:	Eva von Rosen Anders Lindberg Marianne Kindgren

Revisorer: Sven-Erik Rydén och Nils-Erik Persson

Revisorssuppleant: Rolf Nilsson.

Valkommitté: Kerstin Olsson (sammankallande) Bo Kristensson och Ingemar Åkesson

Lundagenealogen:

Föreningens tidning, **Lundagenealogen**, har under året utkommit med två nummer.

Redaktionskommitté: Eva von Rosen (redaktör och sammankallande)

Marianne Kindgren, Bengt Schultz, Claes Westrup och Kerstin Olsson.

Expedition:

Föreningen har utrymmen i Skånes Släktforskarförbunds (SkSF) expedition på Arkivcentrum Syd. SkSF har bemanning på torsdagar mellan kl. 09.00 - 12.00. Här kan du besöka SkSF:s och LSF:s referensbibliotek, köpa böcker och CD-skivor.

Hemsida:

Under året har Lars-Åke Sellberg efterträtt Karolina Widell som ansvarig för föreningens hemsida och uppdateringar görs kontinuerligt. Den officiella webbadressen är www.lunds-släktforskarforening.se. Föreningen finns även på Facebook. Hemsidan kan även nås med adress: www.lundssläktforskarforening.se

Medlemsantal:

Föreningens medlemsantal är 153 st., varav en är hedersmedlem.

Ekonomi:

Föreningens ekonomi framgår av den ekonomiska berättelsen.

Sammanträden:

Styrelsen har under året haft 11 protokollförda sammanträden.

Medlemskap: Medlemskap i Sveriges Släktforskarförbund och Skånes Släktforskarförbund. Föreningen är också medlem i Skånes Arkivförbund. Arkivförbundet handhar och förvarar föreningens arkivmaterial.

Medlemsverksamhet under 2019:

Lördagen den 19 januari kl. 10.00 – 14.00. Släktforskningens dag.

Tema: Fotografiet och släktforskning.

Vår förening arrangerade denna dag tillsammans med Stadsbiblioteket i Lund

Lunds Släktforskarförening gav: **Information och rådgivning om släktforskning.**

Föredrag kl. 11.00: Släktforska i universitetsbibliotekets arkiv av **Tobias Idberg**, arkivarie vid Lunds universitetsbiblioteks handskriftsavdelning,

Tobias berättade om vad som gömmer sig för släktforskaren i bibliotekets specialsamlingar.

Arkiven innehåller brev, dagböcker och manuskript men också bildsamlingar som Per Bagges och Firma Hagbloms fotosamlingar.

70 besökare

Därefter blev det visning av Lundasamlingen på Stadsbiblioteket

Lokal: Atriumgården, Lunds stadsbibliotek, S:t Petri kyrkogata 6, Lund.

En jämn genomströmning av besökare fick information och rådgivning om släktforskning gavs av Lunds släktforskarförening vid ett par olika datastationer.

Måndagen den 11 februari: Årsmötet på Träffpunkten S:t Laurentiigatan 18, Lund.

Efter årsmötet berättade Claes Westrup om **Att skriva en bok**

25 deltagare

Måndagen den 18 mars: Medlemsmöte: Lars Johansson berättade om Klågerups uppror år 1811.

19 deltagare

Måndagen den 15 april: Medlemsmöte: Lars-Åke Holst berättade om Sturup – Flygplatsen på hemmaplan.

14 deltagare

Måndagen den 20 maj: Medlemsmöte: Gunilla Genrup berättade om Titanics undergång – Ringarnas återkomst.

15 deltagare

Måndagen den 9 september: Medlemsmöte med information om olika projekt, som föreningens medlemmar är aktiva i.

Berit Aronsson

Oäkta barn

Rolf Nilsson

Namn åt de döda

Bo Nordenfors

Jourhavande släktforskare

25 deltagare

Måndagen den 17 september: Föredrag av Marianne Kindgren om Introduktion till Släktforskning på Träffpunkt Arkivgatan.

15 deltagare

Måndagen 14 oktober: Medlemsmöte: DNA-kväll med Magnus Hellblom

26 deltagare

Lördagen den 10 november: Arkivens dag. Årets tema var **Gömt eller Glömt.**

Öppet hus på Arkivcentrum Syd med bl.a. föredrag och utställningar.

Lunds släktforskarförening ansvarade för kaffeserveringen.

Även försäljning av föreningens CD-skivor m.m. C:a 400 personer besökte ACS denna dag

Måndagen den 25 november: Studiebesök på Universitetsbiblioteket och dess tidningsarkiv. Vi delades in i tre grupper, som visades runt. I mikrofilmssalen finns det möjlighet att läsa gamla dagstidningar. I specialläsesalen kan man läsa gamla handskrifter och icke mikrofilmade tidningslägg.

20 deltagare

Till de medlemmar som har anmält en e-postadress, har föreningen skickat ut ett Nyhetsbrev c:a en vecka före de olika aktiviteterna med information om respektive aktivitet som en påminnelse. Nyhetsbrev har även gått ut vid vissa andra aktiviteter som t.ex. DNA-caféer.

Utbildning, information

Lördagen den 21 september Lars-Åke Sellberg och Claes Westrup deltog i SkSF:s informationsdag om skattefrågor för föreningar i Klippan.

Nyborjarkurs i släktforskning: Med två kurstillfällen i december startade föreningen en kurs på Träffpunkt Arkivgatan. Kursen fortsätter under januari/februari 2020.

Projekt.

Sveriges Släktforskarförbunds projekt ”**Namn åt de döda**” har pågått under hela året.

Projektet är utökat med att även omfatta åren 1830–1859. Från vår förening har Rolf Nilsson, Kerstin Olsson, Berit Aronsson deltagit.

Projektet ”Oäkta barn”.

Skånes Släktforskarförbund och Landsarkivet står som projektansvariga med en projektgrupp där vår medlem Berit Aronsson ingår. Även Rolf Carlsson och Kerstin Olsson har arbetat med projektet.

Jourhavande släktforskare på ACS: Ingemar Åkesson, Berit Aronsson, Kerstin Olsson, Bo Nordenfors och Ingrid Elmerson har under året tjänstgjort som jourhavande släktforskare på Arkivcentrum Syd helgfria måndagar kl. 13.00–16.00, tisdagar, onsdagar, torsdagar kl. 09.00–12.00.

I samband med ACS:s Onsdagscaféer även kl. 13.00–15.00

Jourhavande släktforskare på Stadsbiblioteket: Nedanstående datum har föreningen ställt upp med jourhavande släktforskare.

28 februari, 11 april, 12 september och 14 november 2019

Släktforskarvecka Skåne:

Under veckan 1 – 6 juli 2019 anordnades detta evenemang för första gången. Tanken är att semesterlediga besökare skall kunna åka runt i Skåne och besöka olika lokala släktforskarföreningar under denna vecka. Måndagen den 1 juli var det uppstartsprogram på ACS, där föreningen var representerad. Vi hade även ordnat med en guidad rundvandring i Lund.

Arbetet med nästa års Släktforskarvecka, som kommer att äga rum 6 – 11 juli 2020, har redan påbörjats.

Konferenser.

Lördagen den 30 mars: Skånes släktforskarförbunds årsstämma på ACS i Lund. Ombud för föreningen var: Claes Westrup, Bengt Schultz, Marianne Kindgren och Margareta Arnell. LSF ansvarade även för kaffeservering under dagen.

Fredag den 23 augusti: Claes Westrup var vår förenings ombud vid Sveriges Släktforskarförbunds årliga årsstämma som hölls i Borås i samband med släktforskar dagarna.

Lördagen den 13 oktober: Skånes Släktforskarförbunds ordförandekonferens i Osbyholm, Mellanskånes Släkt & Hembygdsförening stod som arrangör. Från vår förening deltog Bengt Schultz.

Styrelsens tack för verksamhetsåret.

Styrelsen ber att framföra ett varmt tack till alla medlemmar och deltagare i föreningens verksamhet.

Ett likaså varmt tack till de medlemmar som beredvilligt bistått oss i det praktiska arbetet vid olika föreningsaktiviteter.

Claes Westrup

Bengt Schultz

Margareta Arnell

Lars-Åke Sellberg

Eva von Rosen

Marianne Kindgren

Anders Lindberg

PROGRAM VÅREN 2020

Lördagen den 18 januari kl. 10.00 – 14.00. Släktforskningens dag

Tema: **Officerare och soldater - deras liv och bostäder.**

Kl 11:00 talar Guno Haskå om **Skånska regementen, knektar och knektnamn.**

Vår förening arrangerar denna dag tillsammans med Stadsbiblioteket i Lund. Information och rådgivning om släktforskning. Dagens program annonseras i Stadsbibliotekets värkatalog

Lokal: Atriumgården, Lunds stadsbibliotek, S:t Petri kyrkogata 6, Lund.

Tisdagen den 11 februari kl. 13:30

Föredrag av Marianne Kindgren om **Introduktion till Släktforskning**

Lokal: Träffpunkt Laurentiigatan 18 (till vänster in på gården).

Torsdagen den 13 februari kl. 19.00. Årsmöte

Efteråt berättar Gösta Gansmark om **Skånes knektregister**

Lokal: Träffpunkt Laurentiigatan 18 (till vänster in på gården).

Torsdagen den 12 mars kl. 19.00. Lennart Magnusson från Malmö Släktforskarförening berättar om **Att skriva en släktbok**

Lokal: Träffpunkt Laurentiigatan 18 (till vänster in på gården).

Torsdagen den 16 april kl. 19.00. Bo Nordenfors berättar om **Emigrantforskning**

Lokal: Träffpunkt Laurentiigatan 18 (till vänster in på gården).

Torsdagen den 14 maj kl. 19.00. Anders Lindberg berättar om **Släktforskning i Danmark,**

Lokal: Träffpunkt Laurentiigatan 18 (till vänster in på gården).

Torsdagen den 27 februari och torsdagen den 23 april kl. 16.00 – 18.00.

Anders Lindberg och Bengt Schultz kommer att vara jourhavande släktforskare på Stadsbiblioteket

Välkomna
Programmet i samarbete med Sensus Studieförbund.

sensus
STUDIEFÖRBUND